"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଟ, କାରଣ ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ଚିନ୍ତା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ତ' ବହୁତ ବିଚାର ଚାଲୁଛି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ସୁପୁତ୍ର ସନ୍ତାନମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ହୋଇଥିବ?

ଉତ୍ତର**:-** ସେମାନେ, ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡୁଥିବେ ଏବଂ ସର୍ଭିସ୍ଏବୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗ୍ୟ ସେବାଧାରୀ ହୋଇଥିବେ । ସେମାନେ ନିଜେ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢୁଥିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଢାଉଥିବେ । ସେମାନେ ବାବାଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନରେ ବସିଥିବେ । ଏହିପରି ସୁପୁତ୍ର ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କର ସୁନାମ କରିଥା'ନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପଢନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖରାପ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି ।

ଗୀତ**:-** ଲେ ଲୋ ଦୁଆଏଁ ମା-ବାପ କୀ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରେ ମା-ବାପା ଏବଂ ୨-୪ଟି ସନ୍ତାନ ଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ମା ବାପାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଇତ୍ୟାଦି ମାଗିଥାନ୍ତି । ସେ ତ' ହେଲା ହଦର କଥା । ଏହି ଗୀତରେ ହଦ(ଲୌକିକ)ର ହିଁ ଗାୟନ ହୋଇଛି । ବେହଦର (ଅଲୌକିକ) କଥା କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଏବଂ କନ୍ୟା ଅଟୁ । ସେମାନେ ହେଲେ ହଦର ମାତା-ପିତା । ଲୌକିକ ମାତା-ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ନିଅନ୍ତି । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ବେହଦର ମା ବାପା । ସେହି ହଦର ମା, ବାପା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍□ ନେଇ ଥା'ନ୍ତି, ପୁଣି ଟୀଚର ହୋଇ ପାଠ ପଢାଇଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ - ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ବେଦହର ମା-ବାପା, ବେହଦର ଟୀଚର, ବେହଦର ସତଗୁରୁ, ପରମ ପିତା, ପରମ ଶିକ୍ଷକ, ପରମ ଗୁରୁ । ଯିଏକି ସତ କହିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମଅନୁସାରେ ତ ଥାନ୍ତି ନା । ଲୌକିକ ଘରେ ୨-୪ଟି ସନ୍ତାନ ଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କର କେତେ ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏଠାରେ କେତେ ଢେର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି, କେତେକ ସେଣ୍ଟରରୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ସମାଚାର ଆସିଥାଏ - ଏଇ ପିଲା ଏମିତି, ଇଏ ଶୈତାନି କରୁଛି, ଇଏ ହଇରାଣ କରୁଛି, ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି । ତେବେ ଚିନ୍ତା ତ ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ହେବ ନା । ପ୍ରଜାପିତା ତ ଇଏ ଅଟନ୍ତି ନା । କେତେ ପିଲାଙ୍କର ଚିନ୍ତା ରହୁଛି, ତେଣୁ ବାବା କହିଥା'ନ୍ତି ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ମନେ ପକାଇ ପାରିବ । ଏହାଙ୍କୁ (ବ୍ରହ୍ମା) ତ' ହଜାର ଚିନ୍ତା ଅଛି । ଗୋଟିଏ ଚିନ୍ତା ତ (ପୁରୁଷାର୍ଥର) ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଆହୁରି ହଜାର ଚିନ୍ତା ମଧ୍ୟ ରହୁଛି । କେତେ ବହୁତ ପିଲାମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍□ ନେବାକୁ ପଡୁଛି । ମାୟା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ବହୁତ ବଡ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ ନା । କାହା କାହାର ଭଲ ଭାବରେ ଚୋପା ଛଡେଇ ଦେଉଛି । କାହାକୁ ନାକରୁ, କାହାକୁ ଚୁଟିରୁ ଧରି ନେଉଛି । ଏତେ ପିଲାମାନଙ୍କର ବିଚାର ତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ପୁଣି ମଧ୍ୟ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ହେଉଛ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲି କାହିଁକି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୂରା ସମ୍ପତ୍ତି ନ ନେବୁ? ସମସ୍ତେ ତ ଏକାଭଳି ଚାଲିପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ଏଠାରେ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି, ଅନ୍ୟ କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ଏ କଥା ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ପାଠପଢା ଅଟେ । ରାଜତ୍□ ମିଳିଗଲା ପରେ ଜଣା ପଡେ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ରାଜତ୍□ କିପରି ସ୍ଥାପନ ହେଲା । ଏହି ରାଜତ୍□ର ସ୍ଥାପନା ହେବା ମଧ୍ୟ ବଡ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା । ଏବେ ତୁମେ ଅନୁଭବୀ ଅଟ । ପ୍ରଥମେ ୟାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଜଣାଥିଲା କି ମୁଁ କ'ଣ ଥିଲି, ପୁଣି କିପରି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଲି । ଏବେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁଛି, ତୁମେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ - ବାବା ଆପଣ ସେହି ଅଟନ୍ତି, ଏହା ବଡ ବୁଝିବାର ବିଷୟ ଅଟେ । ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ବାବା ଆସି ସବୁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ କିଏ କେତେ ବି ଲକ୍ଷପତି, କୋଟିପତି ହୋଇଥାନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ପଇସା ଆଦି ସବୁ ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । ବାକି ଆଉ ସମୟ ହିଁ କେତେ ଅଛି । ସଂସାରର ସମାଚାର ତୁମେ ରେଡିଓ କିମ୍ବା ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଶୁଣୁଛ ଏଠାରେ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ହେଉଛି । ଦିନକୁ-ଦିନ ଝଗଡା ବଢିଚାଲିଛି । ସୂତା ଅଡୁଆ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢେଇ ଝଗଡା କରି, ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡୁଛନ୍ତି । ଏଭଳି ପ୍ରସ୍ତୁତି ଚାଲିଛି, ଜଣା ପଡୁଛି ଯେମିତି ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ସମୟ ନିକଟ ହୋଇ ଆସିଲା । ଦୁନିଆ ଏକଥା ଜାଣି ନାହିଁ କି ଏସବୁ କ'ଣ ହେଉଛି, କ'ଣ ହେବାର ଅଛି । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଳ୍ପ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ପୂରା ବୁଝୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଖୁସିରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଏହି ସଂସାରରେ ଆମେ ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିବା । ଏବେ ଆମକୁ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜ ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ତ ନିଜ ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଯିଏ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ସିଏ ସେତେ ଫଳ ପାଇବେ । ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଇବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରାଇବା ପାଇଁ, ତେଣୁ ଏହି ବିନାଶ ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଏହି ପାଠ ପଢିନିଅ । ଭଗବାନୁବାଚ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି । ସ୍ନେହର ପିଲାମାନେ ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଛ । ଅଧାକଳ୍ପ ହେବ ତୁମେମାନେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଥିଲ ନା । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ

କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ କି ରାମ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ? ରାମରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା କିପରି ହେଲା? ଏହି ସବୁ କଥା ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ତୁମ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି କିଛି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ।

ବାବାଙ୍କର ସୁପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହ ଯୋଡାଇଥା'ନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତ ସେବାଧାରୀ ସେମାନେ ନିଜେ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢନ୍ତି ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରୁହନ୍ତି । କେହି କେହି ତ ପୁଣି ଅଯୋଗ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ ସେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅପସେବା କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ତୁଟାଇ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଛି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଏହା ହେବାର ହିଁ ଅଛି । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ କ'ଣ କରିବେ? ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖରାପ କରିଦେବେ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର ଏବଂ ଯିଏ ପ୍ରକୃତ ସେବାଧାରୀ ସବୁବେଳେ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ନିବାସ କରନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କର ହିଁ ସଙ୍ଗ କର । ତୁମେ ଯଦି ପଚାରିବ ଆମେ କେଉଁମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗ କରିବୁ ତେବେ ବାବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କହିଦେବେ, ଏହିମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗ କରିଲେ ବହୁତ ଭଲ । ଏମିତି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସଙ୍ଗ ହିଁ ଏପରି କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ଓଲଟା ଚଢିଯାଉଛି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ସୁସଙ୍ଗ ଉଦ୍ଧାର କରେ ଏବଂ କୁସଙ୍ଗ ଦୁର୍ଗତି କରେ । ଯଦି କୁସଙ୍ଗ ଲାଗିଯାଏ ତେବେ ଏକଦମ୍ ଶେଷ କରିଦେବ । ଘରେ ମଧ୍ୟ ଦାସ-ଦାସୀ ଆବଶ୍ୟକ । ସେଠାରେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନୌକର ଚାକର ସବୁ ଆବଶ୍ୟକ ନା । ରାଜଧାନୀର ସ୍ଥାପନା ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେଉଛି, ଏଥିରେ ବହୁତ ବିଶାଳବୁଦ୍ଧି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେଥିପାଇଁ ବେହଦର ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି ତ ତାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲ, ନଚେତ୍ ଅଯଥାରେ ପଦ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ପାଠପଢା ଅଟେ । ଏଥିରେ ଯଦି ଏବେ ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର, କଳ୍ପ-କଳ୍ପାନ୍ତର ଫେଲ୍ ହେଉଥିବ । ଯଦି ଏବେ ଭଲ ଭାବରେ ପଢିବ ତେବେ କଳ୍ପ-କଳ୍ପାନ୍ତର ଭଲ ଭାବରେ ପଢୁଥିବ । ଜଣାପଡିଯାଏ ଯେ ଏମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢୁନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ କି ପଦ ମିଳିବ? ସେମାନେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ପାରୁଛନ୍ତି, ଯେ ମୁଁ ସେବା ତ କିଛି କରୁନାହିଁ । ମୋ ଠାରୁ ହୋସିଆର (ପାରଙ୍ଗମ) ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ହୋସିଆର୍‌ମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଭାଷଣ ପାଇଁ ଡାକିଥା'ନ୍ତି, ତେଣୁ ଯିଏ ହୋସିଆର୍ ହେବେ ସିଏ ପଦ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ପାଇବେ । ନିଜକୁ ବୁଝିପାରନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଏତେ ସେବା କରୁ ନାହୁଁ ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ଶିକ୍ଷକ ତ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଜାଣିପାରିବେ ନା । ବାବା ପ୍ରତିଦିନ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ରେଜିଷ୍ଟର ତାଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଛି ନା । ପାଠପଢାର ଏବଂ ଚଳଣିର ମଧ୍ୟ ରେଜିଷ୍ଟର ରହିଛି । ସେହିପରି, ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ହେଲା ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ । ଯୋଗବଳ ଭଲ ରହିଲେ ଚାଲିଚଳଣି ମଧ୍ୟ ଭଲ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ପାଠପଢାରେ କେବେ କେବେ ଅହଂକାର ଆସିଯାଇଥାଏ । ଏଥିରେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବାରେ ହିଁ ଗୁପ୍ତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ବହୁତଙ୍କର ରିପୋର୍ଟ ଆସୁଛି କି ବାବା ଆମେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିପାରୁ ନାହୁଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଯୋଗ ଶବ୍ଦକୁ ବୁଦ୍ଧିରୁ ବାହାର କରିଦିଅ । ବାବା, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ତୁମକୁ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜତ୍□ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି, ତାଙ୍କୁ ତୁମେ ସ୍ମରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ? ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ହେ ଆତ୍ମାମାନେ, ତୁମେ ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରିପାରୁନାହଁ, ମୁଁ ତୁମକୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବାକୁ ଆସିଛି, ତୁମେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ତେବେ ଏହି ଯୋଗ ଅଗ୍ନିରେ ତୁମର ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମନୁଷ୍ୟ କେତେ ଏଣେ ତେଣେ ତୀର୍ଥ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । କୁମ୍ଭମେଳାରେ କେତେ ଥଣ୍ଡା ପାଣିରେ ଯାଇ ସ୍ନାନ କରୁଛନ୍ତି । କେତେ କଷ୍ଟ ସହନ କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ' ସେମିତି କୌଣସି କଷ୍ଟ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ପିଲା ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ସେହି ଜଣେ ପ୍ରେମିକଙ୍କର ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ପ୍ରେମିକା ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଉଥିବେ । କେଉଁ ଆଡକୁ ବୁଲିବାକୁ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ଏକାନ୍ତରେ ବଗିଚାରେ ବସି ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବେ । ପରଚିନ୍ତନର ବ୍ୟର୍ଥ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରିବା ଦ୍□ାରା ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଖରାପ ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଯେବେ ବି ସମୟ ମିଳୁଛି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ କର । ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ସଚ୍ଚା ପ୍ରେମିକଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ହୁଅ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହଧାରୀଙ୍କର ଫଟୋ ରଖ ନାହିଁ । କେବଳ ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବାଙ୍କର ଫଟୋ ରଖ, ଯାହାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଅଛି । ଯଦି ଭାବୁଛ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରିବୁ ତେବେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଚିତ୍ର ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ଅଟେ, ଏଥିରେ ସବୁ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ, ତୁମର ଏହି ନାମ ଏକ ଅର୍ଥ ସହିତ ନାମ ଅଟେ । ନୂଆ କେହି ଏହି ନାମକୁ ଶୁଣିଲେ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା କେବଳ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ବୁଝୁଛ । ତୁମ ଭିତରେ ବି କେହି କେହି ଭଲ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଏପରି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ବାବାଙ୍କୁ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ମନେ ପକାଉ ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ତେବେ ସେମାନେ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ଖରାପ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ପାଠପଢା ତ ବହୁତ ସହଜ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ତୁମକୁ ବିଜ୍ଞାନ ଉପରେ ବିଜୟ ପାଇବାକୁ ହେବ । ସାଇଲେନ୍ସ (ଶାନ୍ତି) ଏବଂ ସାଇନ୍ସ(ବିଜ୍ଞାନ)ର ରାଶି ଏକା ଅଟେ । ମିଲେଟ୍ରିରେ ମଧ୍ୟ ୩ ମିନିଟ୍ ସାଇଲେନ୍ସ କରାଇଥାଆନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଆମକୁ ଶାନ୍ତି ମିଳୁ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଶାନ୍ତିର ସ୍ଥାନ ତ କେବଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ହିଁ ଅଟେ, ଯେଉଁ ବ୍ରହ୍ମ ମହତତ୍□ରେ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଏତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁ ଭଳି ରହିଥାଉ । ତେବେ ସେହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବୃକ୍ଷ ତ ଚମତ୍କାର ହୋଇଥିବ ନା । ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ତାରକା ଚମକୁଛି । ବହୁତ ଛୋଟ ସୁନାର ତିଳକ ତିଆରି କରି ଏଠାରେ (ଭ୍ରୁକୁଟୀରେ) ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏକଦମ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିନ୍ଦୁ ସ୍□ରୂପ ଅଟେ, ବାବା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆସି ବସନ୍ତି । ସାଧୁ-ସନ୍ଥ ଆଦି ମଧ୍ୟ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି ଆତ୍ମାକୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ କିପରି ଜାଣିପାରିବେ? କେବଳ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଜାଣିଛ । କୌଣସି ବି ଧର୍ମର

ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ କିପରି ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମା ସାରା ଅଭିନୟ କରୁଛି । ସତସଙ୍ଗ ତ ବହୁତ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ଇଏ (ବ୍ରହ୍ମାବାବା) ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଗୁରୁ କରିଥିଲେ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏମାନେ ସବୁ ହେଲେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଗୁରୁ । ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ କେବଳ ଜଣେ ଗୁରୁ ଅଛନ୍ତି । ଦ୍□ିମୁକୁଟଧାରୀ ରାଜା(ଦେବତା)ଙ୍କ ଆଗରେ ଏକ ମୁକୁଟଧାରୀ ରାଜାମାନେ (ବିକାରୀ ରାଜା) ମଥା ନୁଆଁଇ ଥାଆନ୍ତି, ପ୍ରଣାମ କରିଥା'ନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ପବିତ୍ର । ସେହି ପବିତ୍ର ରାଜାମାନଙ୍କର ହିଁ ମନ୍ଦିର ତିଆରି ହୋଇଛି । ପତିତମାନେ ଯାଇ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ମଥା ନୁଆଁଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଏକଥା ଜଣା ଅଛି ଯେ ଏମାନେ କିଏ? ଆମେ ଏମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମଥା କାହିଁକି ନୁଆଉଁଛୁ? ସୋମନାଥଙ୍କର ମନ୍ଦିର ତିଆରି କଲେ, ଏବେ ପୂଜା ତ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବିନ୍ଦୁର ପୂଜା କିପରି କରିବେ? ବିନ୍ଦୁର ମନ୍ଦିର କିପରି ତିଆରି ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ କଥା । ଗୀତା ଇତ୍ୟାଦିରେ କ'ଣ ଏ ସବୁ କଥା ଅଛି । ତେବେ ଯିଏ ନିଜେ ମାଲିକ, ସିଏ ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ କିପରି ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ ସବୁ ଅଭିନୟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ତେବେ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଏବଂ ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ଏହା କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ନା । ଏସବୁ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖେଳ ଅଟେ । କହୁଛନ୍ତି ଯାହା ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାହା ହିଁ ହେଉଛି - ଡ୍ରାମାରେ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ, ତାହା ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ଏଥିରେ ଚିନ୍ତା କରିବାର କିଛି କଥା ନାହିଁ ।

ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ନିଜ ସହ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବାକୁ ହେବ ଯେ କିଛି ବି ହୋଇଯାଉ - କେବେ ବି କାନ୍ଦିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଅମୁକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା, ତେବେ ଆତ୍ମା ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ଧାରଣ କଲା, ଏଥିରେ କାନ୍ଦିବାର କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି? ଆଉ ତ ଫେରି ଆସିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଲୁହ ଆସିଲା ତେବେ ଫେଲ୍, ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର, ଆମେ କେବେ ବି କାନ୍ଦିବୁ ନାହିଁ । ଚିନ୍ତା ଥିଲା ପାର ବ୍ରହ୍ମରେ ରହୁଥିବା ବାବାଙ୍କର, ସିଏ ମିଳିଗଲେ ତେବେ ବାକି ଆଉ କ'ଣ ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ମୁଁ କେବଳ କଳ୍ପରେ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସେ - ଏହି ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ । ଏଥିରେ ଲଢେଇ ଆଦିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଗୀତାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିଲା, କେବଳ ପାଣ୍ଡବମାନେ ବଞ୍ଚିଗଲେ । ସେମାନେ କୁକୁରକୁ ସାଥିରେ ନେଇ ପାହାଡ ଉପରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଦେହତ୍ୟାଗ କଲେ । ବିଜୟୀ ହେଲେ ଏବଂ ମରିଗଲେ । ଏ କଥା ତ କିଛି ଠିକ୍ ଲାଗୁନାହିଁ । ଏହା ସବୁ ହେଲା ମନଗଢା କଥା । ଏହାକୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ କୁହାଯାଏ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିବା ଦରକାର । ପୁରୁଣା ବସ୍ତୁ ପ୍ରତି ଘୃଣା ଆସିଥାଏ ନା । ଘୃଣା ଶବ୍ଦ ବହୁତ କଡା । ବୈରାଗ୍ୟ ଶବ୍ଦ ମିଠା । ଯେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନ ମିଳେ, ସେତେବେଳେ ଭକ୍ତିରୁ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଥାଏ । ଏହି ଜ୍ଞାନର ପ୍ରାରବ୍ଧ ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାଯୁଗ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମିଳିଥାଏ । ସେଠାରେ ଜ୍ଞାନର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ରହେ ନାହିଁ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ବାମ ମାର୍ଗକୁ ଚାଲି ଯାଅ, ସେତେବେଳେ ସିଡି ଓହ୍ଲାଇଥାଅ । ଏବେ ହେଉଛି ଶେଷ ସମୟ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିବା ଦରକାର । ତୁମେ ଏବେ ଶୁଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ, ପୁଣି ଦେବତା ହେବ । ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଏହି କଥାରୁ କ'ଣ ଜାଣିବେ । ଯଦିଓ ବିରାଟ ରୂପର ଚିତ୍ର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ନା ଚୁଟି ଅଛି ନା ଶିବବାବା ଅଛନ୍ତି । କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର କହିଦେଉଛନ୍ତି ଦେବତା-କ୍ଷତ୍ରିୟ-ବୈଶ୍ୟ-ଶୁଦ୍ର । ବାସ୍ ଶୁଦ୍ରରୁ ଦେବତା କିପରି କିଏ କରାଇଥାଆନ୍ତି, ଏସବୁ କିଛି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ କେତେ ସାହୁକାର ଥିଲ ପୁଣି ସେହି ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତି କୁଆଡେ ଗଲା । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଥା ନୁଆଁଇ ନୁଆଁଇ କପାଳ ଘସି-ଘସି ପଇସା ସବୁ ହରାଇ ଦେଇଛ । ଏହା କାଲିର କଥା ଅଟେ ନା । ତୁମକୁ ଏହିଭଳି ଦେବୀ-ଦେବତା କରି ଯାଇଥିଲି ପୁଣି ତୁମେ କ'ଣ ହୋଇଯାଇଛ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ପରଚିନ୍ତନର ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ଦ୍□ାରା ବାତାବରଣକୁ ଖରାପ କରିବାର ନାହିଁ । ଏକାନ୍ତରେ ବସି ସଚ୍ଚା-ସଚ୍ଚା ପ୍ରେମିକା ହୋଇ ନିଜର ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ନିଜକୁ ନିଜେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ କେବେହେଲେ କାନ୍ଦିବି ନାହିଁ । ଆଖିରୁ ଲୁହ ବୁହାଇବି ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି, ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କର ହିଁ ସଙ୍ଗ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଚାଲି-ଚଳଣିର ରେକର୍ଡକୁ ବହୁତ ଭଲ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମନୋବୃତ୍ତି ଦ୍□ାରା ମାନସିକ ସେବା କରୁଥିବା ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହୁଅ ।

ବିଶ୍□ର ଯନ୍ତ୍ରଣାଗ୍ରସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସାକ୍ଷାତ୍ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍, ମାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତିର କେନ୍ଦ୍ର ହୁଅ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ ଯେ ଦୁନିଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ

କିଛି ନା କିଛି ଦେବାକୁ ହେବ । ଚାହେଁ ମୁକ୍ତି ଦିଅ, ଚାହେଁ ଜୀବନମୁକ୍ତି ଦିଅ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ମହାଦାନୀ ଏବଂ ବରଦାନୀ ହୁଅ । ଏବେ ନିଜ ନିଜର ସ୍ଥାନର ସେବା ତ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ରହି ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ତଥା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରକମ୍ପନ ଆଧାରରେ ବିଶ୍□ର ସେବା କର । ଏଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୃତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କର ଯାହାଦ୍□ାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ - ତେବେ କୁହାଯିବ ବିଶ୍□କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଆତ୍ମା ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଅଶରୀରୀ ପଣିଆର ବ୍ୟାୟାମ ତଥା ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ଭୋଜନର ବାରଣ ଦ୍□ାରା ନିଜକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ସତ୍ୟତା ଏବଂ ସଭ୍ୟତା ରୂପୀ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଆପଣାଅ

(୨୮) ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜର ଭାଷଣର ରୂପରେଖାକୁ ନୂତନତ୍□ ପ୍ରଦାନ କର । ବିଶ୍□ ଶାନ୍ତିର ଭାଷଣ ତ ବହୁତ କରିଲଣି କିନ୍ତୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ବା ଶକ୍ତି କ'ଣ ଏବଂ ଏହାର ଉତ୍ସ କିଏ ଅଟନ୍ତି! ଏହି ସତ୍ୟତାକୁ ସଭ୍ୟତା ପୂର୍ବକ ସିଦ୍ଧ କର । ସମସ୍ତେ ବୁଝିଯାଆନ୍ତି କି ଏହା ଭଗବାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଛି । ମାତାମାନେ ବହୁତ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି - ସମୟାନୁସାରେ ଏପରି ଧରଣୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପଡିଲା କିନ୍ତୁ ଯେପରି ପିତା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଲେ, ସେହିପରି ସନ୍ତାନମାନେ ପିତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା କରନ୍ତୁ, ତେବେ ଯାଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ପତାକା ଉଡିବ ।